

Nr 103

Av herr Nyberg, om förhöjd pension åt förre smeden vid örlogsvarvet i Karlskrona C. J. Carlsson.

Smeden C. J. Carlsson i Karlskrona avgick den 1 juni 1939 från sin anställning som yrkesarbetare vid artilleridepartementet på örlogsvarvet i Karlskrona. Han hade då varit i tjänst sedan den 8 juli 1901. I samband med sin avgång erhöll han avkortad pension på grund av gällande pensionsbestämmelser. En till Kungl. Maj:t gjord framställning om pensionsförbättring i någon form har icke vunnit bifall.

Som skäl för sin framställning om förbättrad pension anförde Carlsson bl. a. följande:

»Under min tjänstetid vid ÖVK har jag förestått arbetena vid artilleriverkstadsens smedja med varierande arbetsstyrka av 3—6 man. Av vid denna yrkesavdelning förekommande arbeten må särskilt framhållas olika stålbehandling för framställning av de ytterst noggranna verktygen för departementets alltmer omfattande fabrikation av patronhylsor. Då stora fordringar härför varit ställda på mig och jag även fått vidkännas det ansvar, som erfordras för ledningen av nämnda arbete, anser jag det skäligt att min här-
ovan gjorda underdåniga framställning vinner Eders Kungl. Maj:ts beaktande.»

Carlsson styrkte sin framställning med ett intyg från verkstadsingenjören vid artilleriverkstaden. I detta intyg, daterat den 9/4 1941, bestyrktes att Carlsson besatt en hög arbetsskicklighet. Han hade med heder skilt sig från alla arbeten, även när dessa i förhållande till de rätt enkla hjälpmedel, som stått till förfogande, måste betecknas som mycket svåra. Det måste därför betraktas som skäligt att Carlsson efter 38 års tjänst borde belönas med förmans pension av första klass. Som ett ytterligare skäl anfördes i verkstadsförmannens intyg, att Carlsson med all sannolikhet före avgången blivit utnämnd till förman, om han icke på grund av sin stora yrkesskicklighet fortfarande fått kvarstå som daglönare, eftersom viktiga hårdningsarbeten för hylstillverkning fordrat specialkunnigt och yrkesskickligt folk. Att denna befordran till förman för Carlssons del icke kommit till stånd har betytt en stor misräkning och även minskning av ekonomiska förmåner, intygar verkstadsföreståndaren på det livligaste.

Carlsson hade räknat med att frågan om hans pension skulle komma att beröras av den pensionsreglering, som skedde 1947. Detta blev emellertid icke fallet. Av denna anledning synes det vara befogat att ärendet underställes riksdagens prövning. Det måste understrykas, att Carlsson kommit i en

missgynnad ställning genom att han på grund av sin stora, väl vitsordade yrkesskicklighet nödgades fortsätta med en arbetsuppgift av sådan art, att den hindrade hans utnämning till ovannämnda förmanstjänst. Fallet torde kunna betecknas som uteglömd kompensation. Då därtill kommer att det synes vara ganska sällsynt i sitt slag borde det vara möjligt att nu bereda Carlsson den pensionsförbättring, som han gjort framställning om. Huruvida denna bör ges retroaktiv verkan torde få bedömas närmare av vederbörande utskott.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att f. smeden vid artilleridepartementet på örlogsvarvet i Karlskrona C. J. Carlsson måtte erhålla förmans pension av första klass, räknat från den tidpunkt som riksdagen finner vara skälig.

Stockholm den 26 januari 1959

Olaus Nyberg